

— प्र 1) *erzittern*: प्रकम्पते च पृथिवी Viçv. 13, 13. R. 6, 87, 1. प्राकम्पत महर्षिः MBh. 3, 11676. प्राकम्पत भुजः सव्यः R. 3, 29, 14. तद्विधाः — आधिभिर्न प्रकम्पते वायुवैरिवाचलाः 72, 8. यस्य शङ्कस्य नदिन भूतानि प्रचकम्पिरे MBh. 2, 79. प्रकम्पितमरुदुमः (पर्वतोत्तमः) R. 5, 4, 9. — 2) *aus der festen Lage kommen, locker werden*: प्रकम्पमानमस्थि Suçr. 1, 301, 8. — 3) *schwingend klingen*: एते स्वराः प्रकम्पते यत्रोच्चस्वरितोद्यः RV. Prāt. 3, 19. — *caus.* 1) *erzittern machen*: ततो ययुस्ते परमप्रकारिणः प्रकम्पयतः पृथिवीम् R. 3, 23, 26. 6, 83, 14. गिरिं गरिम्णा परितः प्रकम्पयतः Bhāg. P. 8, 2, 22. प्राचकम्पदुदन्वत्तम् BHār. 13, 23. न च कम्पयितुं शक्यः — अकम्प्यो ऽकम्पनः R. 6, 29, 4. येन (शब्देन) शैलाः प्रकम्पिताः 10, 35. — 2) *schwingen, schütteln*: चमसान् Ait. Br. 7, 34. सुचम् Çat. Br. 14, 5, 3, 4. 7. Kātj. Çr. 4, 14, 9.

— अनुप्र *caus.* nach einem Andern schwingen: चमसम् Ait. Br. 7, 34. — अर्भिप्र *caus.* aufregen, anlocken Çat. Br. 3, 3, 3, 7. — Vgl. अर्भि. — संप्र *caus.* erzittern machen: तरस्विना तरुणास्तरसा संप्रकम्पिताः R. 5, 16, 16.

— प्रति *caus.* dass.: गतेन भूमिं प्रतिकम्पयन् MBh. 4, 298. — वि 1) *erzittern*: न स्म भूमौ व्यकम्पत Draup. 8, 6. स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकम्पितुमर्हसि Bhāg. 2, 31. द्रुमाः । तथैव विविधा वृक्षः सन्तानि सह पतिभिः ॥ समीक्ष्य न व्यकम्पत R. 3, 52, 11. वामो वाङ्मुकुक्ष्य विकम्पते Māñdh. 144, 1. बालकदलीव विकम्पमाना 10, 8. Kāurap. 47. विकम्पित *erzitternd, zitternd sich bewegend* R. 1, 3, 5, 10. — 2) *aus seiner Lage kommen; sich verändern, sich entstellen*: स्वस्थानात्र विकम्पेत *er weiche nicht von seiner Stelle* MBh. 4, 109. वदनं तद्वद्व्याया वैदेक्ष्या न विकम्पते R. 2, 60, 17. विकम्पित (nicht विकम्पित) *entstellt* P. 6, 4, 24, Vārt. 1, Sch. — *caus.* *erzittern machen*: सा स्वकाननभुवं न केवलाम् । — रावणाश्रयमपि व्यकम्पयत् Ragh. 11, 19. कदम्बसर्जार्जुननीपकेतकान्विकम्पयन् (समीरणाः) R. 2, 17.

— सम् *erzittern*: तपोर्विगेन पृथिवी समकम्पत MBh. 1, 6290. 3, 12298. यस्य ज्वातर्निर्घोषात्समकम्पत शत्रवः 4, 574. अमर्षात्स्फुरमाणौष्ठः समकम्पत रातसः R. 3, 57, 26. — *caus.* *erzittern machen*: दानवान्समकम्पयत् MBh. 1, 1167.

कम्प (von कम्प) m. 1) *das Zittern, Beben, zitternde Bewegung* AK. 1, 1, 38. H. 306. Suçr. 1, 49, 1. 119, 19. 136, 9. 181, 2. 2, 377, 5. BHār. 1, 50. Ragh. 13, 28. Bhāg. P. 3, 7, 11. भूमिकम्प *Erdbeben* R. 1, 41, 15. 2, 87, 4. क्षितिकम्प 6, 30, 30. प्रणतिं ममैष कम्पेन किञ्चित्प्रतिगृह्य मूर्धः Ragh. 13, 44. शिरःकम्पैः MBh. 3, 16067. Rāga-Tar. 5, 363. सशिरःकम्पम् Māñdh. 63, 12. विद्युत्कम्प Megh. 96. कृदपकम्प Vikr. 6. सुखमातृकम्प R. 5, 13, 41. मुञ्चति न तावदस्या भयकम्पः कुसुमकोमलं कृदपम् Vikr. 7. — 2) *vibratio, trillernde Aussprache*, eine Modification des Svarita-Tones, welche eintreten kann, wenn eine betonte Silbe folgt. Einl. zum Nir. S. LXVII. fg. Upal. 9, 7 und PERTSCH zu d. St. मध्ये तु कम्पयेत्कम्पमुभौ पाथौ समो भवेत् । सरङ्गं कम्पयेत्कम्पं रथीवेति निर्दर्शनम् Çikshā 30. — 3) N. pr. eines Mannes in einer Inschr. Colebr. Misc. Ess. II, 287.

कम्पन (wie eben) 1) adj. f. आ a) *zitternd* AK. 3, 2, 24. H. 1455. Med. n. 44. कम्पना शाखा P. 3, 2, 153, Sch. अकम्पन N. pr. eines Rakshas 6, 18, 18 (lies: रत्नसाकम्पनेन). 29. 30. — b) *zittern machend, erschütternd (vomcaus.)*: मेरुकम्पनः (दानवः) MBh. 13, 662. वाक्यं कृदपकम्प-

नम् Draup. 4, 22. एवमुक्ता — भर्त्रा कृदपकम्पनम् MBh. 1, 1895. — 2) m. a) *eine best. Waffe* R. 6, 7, 24. MBh. 1, 2836. — b) *die kühle Jahreszeit* (शिशिर, zwischen Winter und Frühling) Rāgan. im ÇKDr. — c) N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 117. — d) N. pr. eines Landes, das an Kāçmīra angrenzt, Rāga-Tar. 5, 446. — 3) f. कम्पना N. pr. eines Flusses MBh. 3, 8094. 6, 333. VP. 183. LIA. II, 132, N. 4. — 4) n. a) *das Zittern* Med. Suçr. 2, 406, 9. भूमिं MBh. 3, 13339. — b) = कम्प 2. Uvāṭa zu RV. Prāt. 3, 18 und andere Comm. — c) *das Schütteln, Schwingen* Kātj. Çr. 9, 13, 35. Suçr. 1, 83, 9. P. 7, 3, 38, Sch.

कम्पराज (क + राज) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 789. कम्पलक्ष्मन् (क + लक्ष्) m. Wind Triak. 1, 1, 76. Çabdār. im ÇKDr. कम्पाक m. fehlerhafte Variante für कम्पाङ्क (कम्प + झङ्) Wind H. 1106. — Vgl. das vorherg. Wort.

कम्पिन् (von कम्प) adj. am Ende eines comp. mit einem Zittern von dem und dem verbunden, schüttelnd: गीतो शीघ्री शिरःकम्पी तथा लिखितपाठकः । अन्वर्थतो ऽल्पकाष्ठश्च षडेते पाठकाधमाः ॥ Çikshā 32.

कम्पिल, कम्पिल्य, कम्पिल्य (Suçr. 2, 439, 10. 517, 16), कम्पिलक (Rāgan. Suçr. 1, 139, 18. 144, 17. 145, 1. 182, 17. 183, 17. 2, 33, 10. 71, 1. 174, 13. 18) und कम्पील m. N. einer Pflanze, vermuthlich eines *Crinum* (Amaryllaceae); vulg. कमलागुँठि Schol. zu AK. 2, 4, 5, 12. ÇKDr. — Vgl. कान्पिल्य und प्राणुराचनी.

कम्प्य (von कम्प im caus.) adj. 1) *zum Zittern zu bringen, von der Stelle zu rücken*: मरुचलमिवाकम्प्यम् R. 3, 53, 43. एकस्त्वकम्प्यो बलवान्संक्रमः सुमरुदः 5, 72, 15. तमकम्प्ये गिरिस्तट् 6, 83, 28. सत्यधर्म इवाकम्प्यः 5, 33, 8. 6, 29, 4. — 2) *trillernd zu sprechen* Upal. 9, 7.

कम्प्रे (von कम्प) adj. f. *zitternd, beweglich; behende* P. 3, 2, 167. Vop. 26, 158. AK. 3, 2, 24. H. 1453. कम्प्रा शाखा Sch. zu P. 3, 2, 153. 167. अश्वाश्चतराभ्यो कम्प्राभ्यो युक्तः Kātj. Çr. 22, 4, 15.

कम्पिल्य m. N. pr. Var. von कम्पिण्य Burn. Lot. de la b. I. 294.

कम्ब, कम्बति *gehen* Dhātup. 11, 26, v. I. für कर्ब. कम्बे adj. (मवर्थे) von 1. कम् P. 5, 2, 138. — Vgl. कम्न.

कम्वर adj. *bunt, gesprenkelt* Çabdār. im ÇKDr. — Vgl. कर्बुर.

कम्बल m. Up. 1, 106. Siddh. K. 250, b, 7. 1) m. u. (MBh. 13, 413) *ein wollenes Tuch, eine wollene Decke, ein wollenes Gewand* AK. 2, 6, 3, 18 (= रल्लक). 8, 2, 22. 3, 4, 36, 196 (= प्रावार). H. 670. 734. an. 3, 633 (= प्रावार und वैकल्प). Med. I. 67 (= प्रावार und उत्तरासङ्ग). Hār. 156. AV. 14, 2, 66. 67. Nir. 2, 2. MBh. 2, 1744. न तत्रा सुखयत्यभिर्न प्रावारा न कम्बलाः 3, 181. पाण्डु 13, 3776. 15, 413. यानेन कम्बलावतनेन R. 1, 17, 14. 74, 3. 2, 70, 19. 4, 50, 34. 5, 17, 25. Hit. 81, 15. Daçak. 194, 3. Rāga-Tar. 5, 170. स्थूलकम्बलवाहिन् 460. कम्बलधावक *der wollene Tücher reinigt* R. 2, 83, 13. — 2) m. Wamme Triak. 3, 3, 384. H. an. Med. — 3) m. Wurm, Insect (कृमि) H. an. Med. — 4) m. eine Hirschart Çatādū. im ÇKDr. Vgl. कमल. — 5) m. N. pr. eines Nāga H. 1311. H. an. Med. MBh. 1, 1555. 2, 361. 3, 8219. Hariv. 14341 (Langl. I, 507 und II, 491 trennt कम्बलाश्चतैरा fälschlich in कम्बलाश्च und त्रै). Bhāg. P. 5, 24, 31. VP. 149. N. pr. eines Mannes: कंबलाङ्गिरसोः Pravarādūj. in Verz. d. B. H. 60, 11 v. u. — 6) n. Wasser H. an. Med. Vgl. कमल.

कम्बलक = कम्बल 1. Suçr. 2, 47, 2.